

MINISTER
GOSPODARKI MORSKIEJ I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ

03980200331213
RPW/13837/2020 P
2020-04-24

Warszawa, dnia 22 kwietnia 2020 r.

(BM) WPR.054.7.9.2020.AS

Pan

Tomasz Grodzki

Marszałek Senatu RP

Senat RP

w odpowiedzi na oświadczenie Senatora RP, Pana Beniamina Godyli, złożone podczas 7. Posiedzenia Senatu RP w dniu 13 marca 2020 r. w sprawie poprawy retencji i racjonalnego gospodarowania wodą, niniejszym przedstawiam stosowne informacje.

Mając na uwadze narastający problem suszy oraz niedoborów wody na obszarze kraju, Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej podejmuje działania mające na celu ochronę i zwiększenie dostępnych zasobów wodnych. Kierunki działań w zakresie rozwoju retencji wodnej oraz przeciwdziałania skutkom suszy zaprezentowane są w projekcie *Planu przeciwdziałania skutkom suszy (PPSS)*.

PPSS, przygotowywany przez PGW WP to główny, strategiczny dokument planistyczny, którego rolą jest zaproponowanie działań łagodzących i zapobiegawczych, ukierunkowanych na ograniczenie negatywnego wpływu zjawiska suszy na społeczeństwo, środowisko i gospodarkę. Projekt PPSS w czerwcu i lipcu 2019 r. był uzgadniany z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej oraz wojewodami. Kolejnym krokiem było przeprowadzenie konsultacji społecznych planu od sierpnia 2019 r. do lutego 2020 r. W najbliższym czasie na stronach internetowych Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz PGW WP zostanie upubliczniony PPSS wraz z tabelą prezentującą sposób rozpatrzenia uwag i wniosków zgłoszonych podczas konsultacji społecznych. Docelowo pod koniec bieżącego roku PPSS zostanie przyjęty w formie rozporządzenia.

PPSS zawiera: analizę możliwości powiększenia dyspozycyjnych zasobów wodnych, propozycję budowy lub przebudowy urządzeń wodnych, propozycję koniecznych zmian w zakresie korzystania z zasobów wodnych oraz zmian w naturalnej i sztucznej retencji oraz katalog działań, których wdrożenie przyczyni się do minimalizowania skutków suszy. Paleta zaproponowanych działań jest bardzo szeroka. Poczynając od edukacyjnych, polegających na opracowaniu zbioru dobrych praktyk służących racjonalizacji zużycia wody, poprzez działania budowlane ukierunkowane na zwiększenie retencji, aż po formalne, polegające na przykład na weryfikacji pozwoleń wodnoprawnych w celu usprawnienia gospodarowania wodą na obiektach hydrotechnicznych.

Niezwykle ważnym elementem ochrony zasobów wodnych jest prawidłowe zagospodarowanie i użytkowanie zlewni rzecznych, czyli zatrzymywania wody w okresie występowania jej nadmiaru a zasilania wód

powierzchniowych zlewni w okresie susz. System ten opiera się na poprawie retencyjnych możliwości rzek, jezior, obszarów wodno-błotnych, lasów, a także systemów melioracyjnych poprzez przebudowę ich na nawadniająco-odwadniająco. Jak już wspomniano poza działaniami zwiększającymi ilość wody w przyrodzie, w dokumencie wskazano działania formalne, które umożliwią działanie w trakcie wystąpienia suszy, celem łagodzenia jej skutków. Wśród nich należy wymienić m.in. czasowe ograniczenie korzystania z wód. W ramach wdrażania PPSS planowana jest także realizacja inwestycji wskazanych w załączniku nr 1 do „Założeń do Programu przeciwdziałania niedoborowi wody na lata 2021-2027 z perspektywą do roku 2030” przyjętych w dniu 10 września 2019 r. uchwałą nr 92 Rady Ministrów w sprawie przyjęcia „Założeń do Programu przeciwdziałania niedoborowi wody na lata 2021-2027 z perspektywą do roku 2030” (M.P. z 2019 r., poz. 941). Zawiera on 94 inwestycje, na łączną kwotę ponad 10 mld zł. Około 27% (26 szt.) zadań stanowią inwestycje polegające na budowie (17%) lub przebudowie/rewitalizacji zbiorników wodnych (10%). Reszta zadań dotyczy realizacji jazów, czy retencji korytowej, jeziorowej czy dolinowej. Inwestycje planowane są do realizacji w latach 2019 – 2027 przez poszczególne regionalne zarządy gospodarki wodnej (część została już rozpoczęta).

W ramach PPSS zostanie opracowany system regulacji i procedur, który powinien zostać wdrożony w momencie wystąpienia jednej z okoliczności uzasadniających ogłoszenie klęski suszy lub w razie osiągnięcia w wodach powierzchniowych lub wodach podziemnych innej ustalonej w procedurze wartości granicznej dla suszy. W roku 2020 w ramach „Programu realizacji zadań związanych z utrzymaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną”, planowane są do realizacji zadania o charakterze utrzymaniowym na łączną kwotę ok. 350 mln zł. Środki te wykorzystane zostaną na prace związane z utrzymaniem wód, obiektów piętrzących, wałów przeciwpowodziowych, kanałów, czy też stacji pomp i zbiorników przeciwpowodziowych.

W dniu 10 września 2019 r. Rada Ministrów przyjęła uchwałę w sprawie przyjęcia Założeń do Programu przeciwdziałania niedoborowi wody na lata 2021-2027 z perspektywą do roku 2030.

Warto dodać, że Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2014 – 2020 realizuje poddziałanie 4.1.3 pn. *Modernizacja gospodarstw rolnych - obszar nawadniania w gospodarstwie*. W ramach tego działania w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa od 21 lutego 2020 roku można składać wnioski o dotacje na nawadnianie gospodarstw. Rolnicy mogą sfinansować z tego programu m.in. budowę studni i zbiorników, zakup maszyn i urządzeń do poboru, magazynowania, uzdatniania, odzyskiwania lub rozprowadzania wody, instalacji nawadniających i systemów do sterowania nawadnianiem. Wsparcie na jednego beneficjenta i jedno gospodarstwo wynosi maksymalnie 100 tys. zł, gdzie refundacji podlega 50% kosztów poniesionych na realizację inwestycji (60% w przypadku młodego rolnika). Minimalny poziom kosztów inwestycji musi być wyższy niż 15 tys. zł. O pomoc może się ubiegać rolnik posiadający gospodarstwo o powierzchni od 1 ha do 300 ha, który zarabia na produkcji zwierzęcej lub roślinnej i jest obecny w krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznaniu płatności.

Odnosząc się do kwestii zwiększenia środków na działania inwestycyjne w zakresie gospodarki wodnej, w tym działania na obszarach wiejskich informuję, że aktualnie prowadzone są prace nad przyszłą perspektywą

finansową 2021-2027 ze środków Unii Europejskiej. W dokumentach stanowiących podstawę do dalszych rozmów nad obszarami finansowania, podkreśla się istotną potrzebę retencji wodnej w naszym kraju na różnych jej poziomach (dużej retencji, retencji krajobrazowej, mikroretencji).

Najważniejszymi i najbardziej skutecznymi działaniami w pierwszej kolejności powinny być wszelkie przedsięwzięcia zmierzające do zwiększenia zasobności profilu glebowego w wodę pochodzenia atmosferycznego, poprzez przywrócenie naturalnych właściwości retencyjnych gleby i jej pokrycia (zmniejszenie odpływu powierzchniowego i gruntowego oraz stosowanie zabiegów agrotechnicznych utrzymujących wodę w glebie). Dla osiągnięcia tego celu należy podjąć wyżej wspomniane działania polegające na przebudowie melioracyjnych systemów odwadniających na potrzeby retencji, stosowanie zalesień śródpolnych i innych ukierunkowanych zabiegów agrotechnicznych, ochrony naturalnych mokradeł, obszarów wodno-błotnych i terenów zalewowych, otwarzanie śródpolnych i śródleśnych oczek wodnych itp.

Działania techniczne, co zostało opisane w PPSS, polegające na budowie i odbudowie infrastruktury technicznej, powinny być analizowane pod kątem dostępności zasobów wodnych i rozważane kompleksowo, w połączeniu z działaniami w zlewni rzecznej, w tym na obszarach rolniczych. Zmiany klimatyczne obserwowane w ostatnich latach powodują, że aktualnie susza dotyczy całej gospodarki wodnej w Polsce. Złagodzenie jej skutków wymaga kompleksowego podejścia i zaangażowania nie tylko Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (PGW WP), ale także innych podmiotów, w tym samorządów i rolników. Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, przeciwdziałanie skutkom suszy jest zadaniem nie tylko PGW WP, ale również administracji rządowej i samorządowej.

Obecnie słowo „*melioracje*”, bardzo często w różnych kręgach odbierane jest w sposób negatywny, często łączone wyłącznie z odwadnianiem obszarów, w tym cennych obszarów mokradłowych i torfowisk. Podejmując wyznawanie przeciwdziałania zachodzącym zmianom klimatu, należy przywrócić rzeczywiste znaczenie „*melioracji wodnych*” jako działań polegających na regulacji stosunków wodnych, w celu polepszenia zdolności produkcyjnej gleby i ułatwienia jej uprawy. PPSS zakłada przywrócenie dawniej istniejących obiektów piętrzących na rowach lub budowy nowych, w celu nadania systemom melioracyjnym również funkcji nawadniających, umożliwiających gromadzenia wody w tych systemach. Oczywiście, aby przyniosło ono wymierne efekty powinno być połączone z innymi działaniami wykonywanymi na gruntach przez samych rolników, np. stosowanie dobrych praktyk, w tym dotyczących agrotechniki.

W odniesieniu do propozycji dotyczącej uzależnienia dotacji dla rolników od członkostwa w spółkach wodnych lub wprowadzenia obligatoryjnego członkostwa dla wszystkich należy podkreślić, że propozycje te zmieniłyby dotychczasową formę spółki opartej obecnie na dobrowolności. Przedmiotowa, bardzo znacząca zmiana omawiana jest z różnymi podmiotami, w tym ze spółkami wodnymi i samorządami, a przede wszystkim z osobami na których będzie ona bezpośrednio oddziaływać.

Ze zmianami z zakresu organizacji i funkcjonowania spółek wodnych związane są także zmiany zachodzące w zagospodarowaniu przestrzennym obszarów wiejskich. Urządzenia, które powstały w swojej pierwotnej funkcji na potrzeby rolnictwa, odbierają obecnie również wodę z obszarów, które nie służą rolnictwu. Dlatego też liczne spółki wodne podnoszą kwestię opłat dla wszystkich użytkowników. Jednakże, w celu wypracowania najlepszego rozwiązania, powinno się rozważyć różne warianty, w tym wziąć

pod uwagę stanowisko rolników, którzy bezpośrednio korzystają z urządzeń melioracji wodnych do produkcji rolniczej, tj. wykorzystują obszary, na które urządzenia melioracji wodnych wywierają korzystny wpływ.

Nawiązując do potrzeby poprawy ściągalności składek od członków spółek wodnych, pragnę poinformować, że kwestia ta była podejmowana przy zeszłorocznej nowelizacji ustawy – Prawo wodne. Na etapie jej uzgodnień podważono zgłoszoną propozycję dotyczącą egzekucji składek, powołując się w szczególności na dobrowolność zrzeszania się członków spółek wodnych. Aktualna forma spółek wodnych i dobrowolność zrzeszania się członków oraz egzekwowanie składek od członków, którzy ich nie uiszczają, stanowią obszar szczególnego zainteresowania Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej.

Zagadnienia dotyczące spółek wodnych, urządzeń melioracji wodnych oraz ich prawidłowego utrzymania są uwzględniane w pracach Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, a także podejmowane na licznych spotkaniach z udziałem PGW WP oraz przedstawicieli Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W celu bieżącej poprawy warunków wodnych na obszarach wiejskich, Prezes PGW WP powołał zespół do spraw opracowania Projektu Programu Kształtowania Stosunków Wodnych na Obszarach Rolnych. Do zadań zespołu należy m.in. identyfikacja zagadnień problemowych w zakresie kształtowania zasobów wodnych na obszarach rolnych w Polsce; opracowanie propozycji kierunków zmian w tym zakresie opracowanie założeń do Projektu Programu Kształtowania Stosunków Wodnych na Obszarach Rolnych; przygotowanie propozycji koniecznych zmian w ustawie Prawo wodne, oraz innych aktach prawnych regulujących tę tematykę.

Aktualnie PGW WP identyfikują na obszarze kraju działania w obszarach rolniczych, które mogłyby w najbliższym czasie poprawić retencję korytową, a tym samym stosunki wodne. Powstał również pilotażowy projekt retencji korytovej, w ramach którego planuje się osiągnąć nawodnienie około 2,3 tys. ha użytków rolnych oraz uzyskanie dodatkowo ponad 32 mln m³ retencji korytovej w ciekach administrowanych przez PGW WP. Program ten będzie kosztował 157 mln zł i zostanie zrealizowany w latach 2020- 2022.

W odniesieniu do propozycji wsparcia merytorycznego użytkowników przez PGW WP w zakresie gospodarki wodnej informuję, że takie działania już są prowadzone, a w związku z nasileniem występowania zjawiska susz, zostaną zintensyfikowane.

Warto podkreślić, że PGW WP opracowało m.in. broszury: „*Melioracje wodne w ustawie Prawo wodne*”, „*Pobór wód na potrzeby działalności rolniczej*”, z których już teraz mogą korzystać wszyscy zainteresowani.

PGW WP dostrzegając duże znaczenie działań edukacyjnych dla społeczeństwa, które są także przewidziane w projekcie PPSS, będzie prowadziło ścisłą współpracę z ośrodkami doradztwa rolniczego. Współpraca ta będzie miała na celu usprawnienie przepływu informacji pomiędzy rolnikiem, a odpowiednią jednostką PGW WP. W efekcie powstanie bezpośrednie relacja indywidualnego rolnika, zainteresowanego przeciwdziałaniem skutkom suszy (bardzo często członka spółki wodnej) z odpowiednią jednostką specjalistyczną z PGW WP. Tym samym wspólnie i w porozumieniu zostaną przygotowane optymalne rozwiązanie zgłaszanego problemu.

Odnosząc się do propozycji zmian w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, przedstawiam niniejszym stosowne informacje.

3.1. W odniesieniu do propozycji wprowadzenia definicji „podtopienia” wyjaśniam, że w aktach prawnych wprowadza się definicje określonych pojęć jeżeli w dalszej ich części ustanawia się przepisy merytoryczne, które się do nich odnoszą. Nie jest prawidłowym zabiegiem legislacyjnym wyjaśnianie w akcie prawnym wszystkich pojęć związanych z zagadnieniem, którego ustawa dotyczy, gdyż takie działanie byłoby niecelowe i doprowadziłoby tylko do zbytnej obszerności aktu prawnego. Z uwagi na fakt, że nie zidentyfikowano potrzeby wprowadzanie w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne regulacji związanych z podtopieniami, gdyż wystarczające jest uregulowanie zagadnień związanych z powodzią, nie identyfikuje się potrzeby wprowadzania definicji pojęcia „podtopienie”.

Zawarta w ww. ustawie definicja „powodzi” rozumianej jako „czasowe pokrycie przez wodę terenu, który w normalnych warunkach nie jest pokryty wodą, w szczególności wywołane przez wezbranie wody w ciekach naturalnych, zbiornikach wodnych, kanałach oraz od strony morza, z wyłączeniem pokrycia przez wodę terenu wywołanego przez wezbranie wody w systemach kanalizacyjnych”, stanowi pełną transpozycję definicji „powodzi” z dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, i obejmuje wszystkie typy powodzi występujące na obszarze Polski. Dodanie do definicji powodzi „czasowego pokrycia terenu wodą wezbraną w urządzeniach wodnych” spowodowało by traktowanie jako powodzi również sytuacji, kiedy ww. pokrycie wodą terenu spowodowane jest niewłaściwym utrzymaniem urządzeń wodnych, co nie jest celowe.

3.2. W odniesieniu do propozycji dodatkowego wyjaśnienia zakresu „eksploatacji, konserwacji oraz remontu urządzeń wodnych” w art. 17 ww. ustawy, wyjaśniam, że art. 17 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne nie definiuje określonych pojęć tylko dodatkowo wskazuje zakres ich zastosowania. Nie wszystkie pojęcia muszą być zdefiniowane w ww. ustawie, gdyż znaczenie określonych pojęć może wynikać z definicji ustanowionych w innych ustawach, jak np. ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.). W związku z powyższym przy uwzględnieniu systemowej wykładni prawa wystarczające jest zdefiniowanie niektórych pojęć w innych aktach prawnych.

3.3. W odniesieniu do propozycji rozszerzenia zakresu planu przeciwdziałania skutkom suszy o propozycje bieżącej konserwacji i remont istniejących urządzeń wodnych, przedstawiam następujące wyjaśnienia.

Plan przeciwdziałania skutkom suszy, opracowywany dla całego kraju, stanowi główny dokument wyznaczający kierunek działań w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy. Z uwagi na swój strategiczny charakter zawiera działania kluczowe z punktu widzenia ograniczania skutków suszy, w tym, zgodnie z art. 184 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, propozycje budowy lub przebudowy urządzeń wodnych. Działania te mają odmienny charakter od działań utrzymaniowych, które co do zasady mają charakter ciągły. Koszt jednostkowy działań utrzymaniowych jest również znacznie niższy, mniejsza jest również skala i zasięg oddziaływania tych działań.

Plan przeciwdziałania skutkom suszy, analogicznie jak dedykowane zjawisku powodzi plany zarządzania ryzykiem powodziowym, zawierają kluczowe z punktu widzenia kraju lub obszaru dorzecza działania, w związku z czym niecelowe jest umieszczanie w nich działań dotyczących bieżącej konserwacji i remontów urządzeń wodnych. Działania w zakresie bieżącej konserwacji i remontów urządzeń regulacyjnych, zgodnie z art. 327 ust. 1 oraz 227 ust. 1 ustawy - Prawo wodne, są zwarte w innym dokumencie planistycznym - w planach utrzymania wód.

3.4. W odniesieniu do propozycji do zmian przewidujących obciążeniem kosztami utrzymania urządzeń wodnych, oprócz podmiotów odnoszących z nich korzyści, także wszystkich właścicieli nieruchomości znajdujących się w obrębie „zlewni urządzenia wodnego”, przedstawiam następujące stanowisko.

Zgodnie z ust. 2 w art. 188 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne obecnie w kosztach utrzymania urządzenia wodnego uczestniczy ten, kto odnosi z nich korzyści. Zaproponowana zmiana wiązałaby się z obowiązkiem ponoszenia kosztów utrzymania urządzeń wodnych przez wszystkie podmioty znajdujące się „w zlewni” urządzenia wodnego, co nie wydaje się celowe. Należy podkreślić, że określenie „zlewnia” nie dotyczy urządzeń wodnych a wybranych cieków dlatego zaproponowana zmiana nie jest właściwa.

3.5. W odniesieniu do zmian zaproponowanych w art. 192 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, przedstawiam następujące wyjaśnienia.

W przypadku, gdy urządzenia stanowią własność Skarbu Państwa lub osób prywatnych to bez zgody właściciela urządzenia, ogrodzenia utrudniające dostęp do takich urządzeń nie powinny być wykonywane. W celu egzekwowania naruszeń w obszarze własności mają zastosowania inne przepisy. W przypadku braku dostępu do poszczególnych rodzajów urządzeń wodnych i związanych z nim charakterystycznych prac utrzymaniowych wymagałoby to uszczegółowienia. Ponadto, w zakresie melioracji wodnych art. 208 ww. ustawy określa, że właściciele gruntów, na które urządzenia melioracji wodnych wywierają korzystny wpływ, oraz właściciele gruntów i nieruchomości sąsiednich są obowiązani umożliwić wejście na grunt w celu utrzymywania tych urządzeń.

3.6. W odniesieniu do propozycji zmian dotyczących wprowadzenia nieodpłatnego udostępniania w całości Ewidencji melioracji wodnych, przedstawiam następujące stanowisko.

Należy wskazać, że obecne funkcjonujące, nieodpłatne udostępnianie do wglądu (bez przekazywania kopii dokumentacji) jest względnie sposobem udostępniania dokumentacji, który nie generuje dodatkowych kosztów, a z drugiej strony zapewnia odpowiednią dostępność tej ewidencji. Wprowadzenie dodatkowych sposobów udostępniania ewidencji mogłoby generować dodatkowe koszty, w tym pracy, po stronie podmiotów prowadzących przedmiotową ewidencję.

Aktualnie procedowany jest projekt rozporządzenia, które określi sposób prowadzenia ewidencji urządzeń melioracji wodnych oraz zmeliorowanych gruntów. Dotychczas ewidencja była prowadzona w formie papierowej, oraz fakultatywnie w formie elektronicznej. W skali kraju, jej stan ilościowy, kompletność i zakres był zróżnicowany, często wynikający ze specyfiki poszczególnych regionów kraju oraz liczby danych urządzeń melioracji wodnych oraz zmeliorowanych gruntów. Wykorzystywane były również różne systemy

teleinformatyczne oraz inne podejścia do prowadzenia ewidencji w formie elektronicznej, np. stosowanie innych podkładów mapowych. Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne określiła obowiązek prowadzenia ewidencji w formie elektronicznej. PGW WP przejęły od jednostek samorządowych ewidencję prowadzoną w postaci papierowej oraz bazy danych z ewidencją prowadzoną w formie elektronicznej. Projekt rozporządzenia ma na celu określenie jednolitego w skali kraju zakresu ewidencji melioracji wodnych oraz sposobu jej prowadzenia w systemie teleinformatycznym, który umożliwi realizację głównego zadania ustawowego, to jest stworzenia bazy informacyjnej dla planowania, odbudowy, przebudowy oraz utrzymania urządzeń melioracji wodnych.

W odniesieniu do opłat za udostępnianie danych informuję, że zbiory danych będą udostępniane na wniosek w ramach Systemu Informacyjnego Gospodarowania Wodami, również dla spółek wodnych. Dlatego też, docelowe przeniesienie ewidencji do formy elektronicznej znacznie ograniczy koszty ich przygotowania oraz zwiększy ich dostępność.

3.7. W odniesieniu do art. 210 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne oraz kwestii płatności za ustalanie obszarów na które urządzenia melioracji wodnych wywierają korzystny wpływ, i zasad udostępniania w tym zakresie danych, przedstawiam następujące wyjaśnienia.

Należy wskazać, że art. 210 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne ustanawia upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia, które ma określić m.in. **sposób** ustalania obszaru, na który urządzenia melioracji wodnych wywierają korzystny wpływ. W projekcie rozporządzenia wydawanego na podstawie ww. przepisu, są wskazane urządzenia melioracji wodnych, dla których określa się tzw. obszar zmeliorowany, oraz grunty, których się nie uwzględnia przy jego wyznaczaniu. Należy podkreślić, że rozporządzenie określa obszary produkcji rolniczej, bezpośredniego oddziaływania urządzeń melioracji wodnych, do których nie zalicza się m.in. gruntów zabudowanych, lub niewymagających melioracji wodnych. Obszar zmeliorowany obejmuje natomiast m.in. rowy lub rurociągi wchodzące w skład drenowań o regularnym układzie (sieć systematyczna). Inną kwestią jest korzystanie z urządzeń melioracji wodnych, które służą w obszarze wiejskim do odprowadzania wody nie tylko z obszarów bezpośredniego oddziaływania, objętych produkcją rolniczą. Przy takim podejściu, i traktowaniu urządzeń melioracji wodnych jako systemu gospodarki wodnej w obszarze wiejskim, należało każdego właściciela gruntów włączyć do partycypowania w kosztach utrzymania urządzeń melioracji wodnych.

3.8. W odniesieniu do zapytania dotyczącego rozstrzygnięcia kwestii własności cieków na podstawie przepisów art. 212 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, przedstawiam następujące wyjaśnienia.

Zgodnie z art. 212 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne prawa właścicielskie w stosunku do wód publicznych stanowiących własność Skarbu Państwa wykonują m.in. Wody Polskie w stosunku do śródlądowych wód płynących oraz wód podziemnych. Do śródlądowych wód płynących zalicza się wody w m.in. w ciekach naturalnych. W myśl art. 226 ust. 1 ww. ustawy to właściciel wód utrzymuje wody. Jeżeli występuje taka potrzeba to zgodnie z art. 220 ust. 5 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne linię brzegu ustala, w drodze decyzji, na wniosek podmiotu mającego interes prawny lub faktyczny – odpowiednio właściwy terenowy organ administracji morskiej albo minister właściwy do spraw gospodarki wodnej. Zasady ustalania granic określają m.in. przepisy art. 220 ust. 1-4 ww. ustawy.

3.9. W zakresie szczegółowych propozycji zmian w art. 444 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r.
– Prawo wodne w zakresie wprowadzenia obowiązku zrzeszania się w spółkach wodnych, uprzejmie informuję,
że wyjaśnienia w tym zakresie zostały przedstawione w pkt 1 niniejszego pisma.

2 podziękowania

Z upoważnienia Ministra
Abdulla Moskwa
Podsekretarz Stanu